

tagne paa Lønningsloven. Det er det ene, jeg vil gøre opmærksom paa, det andet er, at man heller ikke saadan uden videre kan falde ind med Forhøjelse uden at forrykke Forholdet mellem de forskellige Funktionærer, navnlig de lavere Funktionærer, her er Tale om. Derfor har jeg med al Erkendelse af, at der er Trang nok til en Lønningsforandring og særlig til en Lønningsforbedring, fundet mig bunden til det, som er vedtaget paa Statsbaneloven og paa Finansloven, hvor disse Lønninger staa opførte, og jeg kan ikke ensidig fravige dette og falde ind med Forslag til Forandring og Forbedring, før den pligtige Revision af Loven skal foretages, nemlig Oktober 1897; da vil jeg eller den Minister, som kommer med Revisionen, staa frit til Spørgsmaalet. For Øjeblikket staar jeg ikke frit til det Spørgsmaal. Det ærede Medlem nævnedes, at der i større Stil var antaget svenske Arbejdere ved Rystbanen til Forurettelse for danske Arbejdere og omtalte en Bestemmelse, der staar i Loven om de private Jærnbaneanlæg, hvorefter der skal Samtykke hertil. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at ganske den samme Bestemmelse gælder for Statsbaneanlægene, jeg har selv i sin Tid indført det. Der staar imidlertid ikke „danske Arbejdere“, men der staar „indenlandske Arbejdere“, og indenlandsk Arbejder kan ogsaa en svensk født være, naar han har fast Bopæl her i Landet og er knyttet fastere til Danmark, i saa Tilfælde betragte vi ham ikke som udenlandsk Arbejder. Det, der aldeles bestemt er forment ved disse Bestemmelser, er en Indforskrivning til dette bestemte Øjemed af fremmede Arbejdere, ogsaa svenske Arbejdere. Det tilstedes ikke, og jeg vil dog noget tvivle paa, at dette har fundet Sted, i alt Fald er det ikke mig bekendt.

Det ærede Medlem fra Vejle (Th. Nielsen) var inde paa Spørgsmaalet om Postbygningen i Vejle og ønskede, at saa vel dens som Jærnbanestationens Udvidelse maatte blive bevilget. Jeg maa give det ærede Medlem fuldstændig Ret i de Bemærkninger, han gjorde i denne Anledning. Forholdene derovre ere jammerlige og ganske utilfredsbringende, og det er ganske nødvendigt, at man gør noget. Jeg henvendte i Gaar en Bemærkning til den ærede Ordfører for at saa at vide, hvad det egentlig var, man havde at udjætte paa det nu foreliggende Projekt, men det har jeg endnu ikke faaet at vide, og jeg fik det heller ikke at vide under Konferencen med Finansudvalget. Men at det er ganske nødvendigt, at Forholdene blive ordnede derovre, maa jeg dog tillade mig at hævde. Det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) var inde paa forskel-

lige Esbjergsspørgsmaal, blandt andet et Spørgsmaal om en Lønningsforbedring for Postbudene, som jeg rørte ved i Gaar. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at som Forholdene ere der, maa det siges, at det er en abnorm Stilling, Postbudene indtage, og jeg skal ogsaa tage mig af det Spørgsmaal ved Lejlighed. Endvidere spurgte det ærede Medlem, om der kunde ventes en Omordning af Havneforholdene i Esbjerg, saaledes at der blev beklædet en Kommission, en Medhjælper for Havnens Bestyrelse, hvortil ogsaa Kommunalbestyrelsen vilde saa Opgave til at vælge Medlemmer. Jeg skal gøre opmærksom paa, at jeg tidligere her har udtalt, at jeg, saa længe Esbjerg var en Sognekommune og ingen selvstændig Kommune, ikke kunde finde det rigtigt at tage Spørgsmaalet op. Efter at Esbjerg var bleven en selvstændig Kommune, tog jeg Spørgsmaalet under Overvejelse og var paa Veje til en Ordning, men saa kom der et Krav fra Esbjerg om, at Byen vilde have Del i Havneindtægterne. Som bekendt trænger Esbjerg Kommune meget til Tilskud, og der er jo stillet Forslag paa anden Maade om Tilskud til Kommunen, som ikke vedrøre mit Budget, men at give Esbjerg Del i Statshavnens Indtægt, fandt jeg aldeles utilfredsbringende. Alle Steder holdes jo Havnernes, selv de kommunale Havnes, Indtægter horte fra Kommunernes Kasser; at gøre Esbjerg Havn til Marketo for Esbjerg Kommune, vilde jeg ikke være med til, og deri vil man vel i det hele taget her være enig med mig. Men som Følge deraf stillede jeg Spørgsmaalet om Kommunens større Indflydelse paa Havnebestyrelsen i Bero — ganske logisk vil man vel finde det. Jeg tror, at man nu har opgivet den Tanke at komme til Indtægt ved at male Havnen, og jeg er derfor villig til nu atter at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse. Det ærede Medlem nævnedes endelig Ruten over Ralslundborg til Sjælland og beklagedes, at den var saa daarlig for hjemrejsende Nord paa i Sjælland. Deri har det ærede Medlem ganske Ret, det ved jeg fuldkomment godt; men jeg vil gøre opmærksom paa, at naar man alene havde at tage Hensyn til de rejsende, der skulle Nord paa, var det let at ordne Sagen, thi saa kunde man vælge en senere Afgang fra København og komme senere til Aarhus. Men man skal ogsaa tage Hensyn til de rejsende Syd paa, og der er Loggangen saaledes, og det kan ikke godt være anderledes, at de maa være inde adskilligt tidligere end de, der skulle Nord paa. Nu kan man ganske vist ordne Forholdet saaledes, at man sendte et særligt Tog Nord